

# Księga Jeremiasza

## Rozdział 45

**1.** Słowo, które czwartego roku Jojakima, potomka Jozjasza, króla Judy, wypowiedział prorok Jeremiasz do Barucha, syna Neryi, kiedy z ust Jeremiasza spisał te mowy do zwoju, mówiąc: **2.** Tak mówi o tobie, Baruchu, WIEKUISTY, Bóg Izraela: **3.** Powiadasz: O, biada mi! Ponieważ WIEKUISTY przydał smutek do mojego bólu. Jestem zmorzony wzdychaniem i nie znajduję odpoczynku! **4.** Zatem mu oświadczysz: Tak mówi WIEKUISTY: Oto, co zbudowałem – burzę, a co zasadziłem – wypleniam; cały ten kraj. **5.** A ty chciałbyś żądać dla siebie wielkich rzeczy? Nie żądaj! Bo oto przyprowadzę niedolę na wszelkie ciało – mówi WIEKUISTY, jednak tobie oddam życie na zdobycz, we wszystkich miejscach dokąd pójdziesz.

**Nowa Biblia Gdańska**

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012